

turrenzen, have de deres Berettigelse, men naar de ikke kunne det længere, er der ingen Grund til, at ikke Landbruget paa Trans- portomraadet skulde tage af Statskassen alt, hvad det paa nogen Maade kunde faa. Det kunde ske, at saadanne forcerede Esbjerg- router vilde bevirke, at de nuværende private Selftaber vilde finde sig nødsagede til at ophøre med Sejladsen fra Kjøbenhavn. Dog, det kunde jo ikke staae os noget, naar vi kunde faa det saa udmærket billigt og saa udmærket godt behandletovre i Esbjerg, hvis der ikke var den fatale Omstændighed, at vi saa at sige hver Vinter have en Periode, hvor der er meget store Vanskeligheder paa Bælterne. Vi have ganske vist ogsaa haft Vintre, hvor der har været Vanskeligheder i Øresund, men medens Vanskelighederne i Øresund jo kun have strakt sig over en eller to Afsendings- dage og ikke have fundet Sted hver Vinter, og forhaabentlig nu, naar den ny Isbryder bliver færdig, skulde være definitivt forbi, saa strække Vanskelighederne paa Store- og Lille- Bælt sig til hver Vinter og til langt mere end enkelte Uger. Saa sker der det, at først bliver Befordring i Bognladninger aflyst, saa er altsaa den billige Takst forbi, og saa kunne Varerne sendes som Stykgods. Det er, saa vidt jeg hukker, dobbelt Takst. Naar der saa er gaaet en lille Tid, bliver Styk- gods aflyst, og saa kunne Varerne sendes som Gods, saa vidt jeg ved til dobbelt Takst, og saa kan det nok være, at man kom- mer til at betale. Jeg har haft Lejlighed til for et Par Aar siden, da der i en Uge eller to var Forhindringer i Sundet, at se, hvad det da kostede at faa Smør sendt fra Kjøbenhavn til Esbjerg som Persongods. Det blev saadan noget som 45 Kr. pr. Ton. Det er et Fremtidsperspektiv, der paa ingen Maade kan være tiltalende for Øboerne. Naturligvis, man kan ogsaa komme ud over den Vanskelighed, hvad Pengespørgsmaalet angaar. Man kan sige: Disse høje Takster skulle ikke betales. Selv om Smørret befordres som Persongods, skal det befordres med de samme billige Takster, som Anvendelsen af Esbjerg- routen fra Sjælland forudsætter om Somme- ren. Men man maa i Forvejen være paa det rene med, at dette koster Penge. Det kan ikke nytte, naar man først har faaet Statsdrift fra Esbjerg, at man saa skal ligge og trættes med Trafikministeriet for at faa billige Takster. Jeg er bange for, at vi saa komme til at trække det korteste Straa. Men selv om Pengespørgsmaalet lades ude af Betragtning, er der alligevel det tilbage, at det tager Tid, naar Varerne saaledes skulle befordres med Isbrydere enten fra Korsør til Nyborg eller fra Strib til Frede-

ricia eller maaste i samme Tur begge Steder. Det er tillige en usikker Befordring. Man kan ikke være sikker paa, at Varerne komme til Afgangstødet, Esbjerg, til rette Tid. Hvad enten Følgen af den forcerede Esbjerg- fart blev, at de private Selftaber, der sejle her paa Kjøbenhavn, bragte deres Fart op paa, hvad jeg kalder Tidens Fordringer, eller de helt holdt op at sejle, og alt Godset gik over Esbjerg, vil det frembyde Forhold, vi aabenbart paa ingen Maade kunne være tjente med, Forhold, hvorunder vi i aller- højeste Grad ville være brystholdne, og som vi ikke stærkt nok kunne protestere imod. Naar der nu enten ved Statsdrift fra Es- bjerg eller ved ny og bedre og dyrere Kon- trakter med et eller andet Selstab sørges for Udførsel fra Esbjerg, maa vi Øboere bestemt forlange, at der ogsaa bliver gjort noget alvorligt for Udførsel fra Kjøbenhavn. Jeg antager ogsaa, at Nordjylland for dets Bedkommende vil stille lignende, fuldtændig rimelige og billige Forlangender, men det ved jeg nu ikke. Men vi maa forlange, at der for Udførselen fra Kjøbenhavn bliver gjort akkurat det samme som for Udførselen over Esbjerg — vel at mærke ikke Statsdrift. Jeg mener, at selv om der blandt dem, der ere interesserede i Esbjergarten, skulde være et saa almindeligt Ønske om Stats- drift, at der virkelig blev Statsdrift, maa man i alt Fald efter min Mening for de Routers Bedkommende, der have Udgangs- punkt i Kjøbenhavn, meget bede om at være fri for Statsdrift og derimod bede om, at der til Gavn for Derne maa blive stillet Pengemidler til deres Disposition, som svare til, hvad der bliver stillet til Disposition for Esbjergrouten, og at der saa maa blive gjort Forløb paa, at vi ved Hjælp af en fortrinlig Kontrakt med et eller andet Sel- stab komme til at nyde de samme Begunstigelser, som man har tænkt paa at skaffe Esbjergrouten. Sker det ikke, bliver der gjort den blodigste Uret imod Derne — det betænker jeg mig ikke paa at sige. Det er lige saa vel vore Skatter og Penge, hele denne Historie skal laves for, som de gode Tyders, vi have lige Lod og Del i dem. Som sagt, jeg vil meget haabe, at man, inden man endelig binder sig til Statsdrift, tager hele Spørgsmaalet, og navnlig Spørgs- maalet om en ny og god Kontrakt, alvorlig under Overvejelse, og jeg vil meget henstille, at man ikke for Esbjergs Skyld glemmer de andre Dele af Landet, og at man søger, om galt skulde være, hellere at faa Stats- drift end ingen Ting, men helst en ny og god Kontrakt med de private Selftaber og samtidig søger at stille alle Dele af Landet